

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 września 1973 r.

Nr 37

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 225 — nr 198 z dnia 11 sierpnia 1973 r. w sprawie detalicznej sprzedaży oraz świadczenia usług dla ludności przez jednostki gospodarki społecznej na warunkach kredytu ratalnego 473
- 226 — nr 210 z dnia 24 sierpnia 1973 r. w sprawie głównych księgowych i dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych 474

ZARZĄDZENIA:

- 227 — Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 20 lipca 1973 r. zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych 479
- 228 — Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 2 sierpnia 1973 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad organizacji żywienia przykładowego w zakładach pracy 479

225

UCHWAŁA Nr 198 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1973 r.

w sprawie detalicznej sprzedaży oraz świadczenia usług dla ludności przez jednostki gospodarki społecznej na warunkach kredytu ratalnego.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała dotyczy detalicznej sprzedaży oraz świadczenia usług dla ludności przez jednostki gospodarki społecznej na warunkach kredytu ratalnego, udzielanego przez Powszechną Kasę Oszczędności (PKO) i spółdzielnie oszczędnościowo-pożyczkowe (SOP).

§ 2. 1. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług ustala listę artykułów i usług sprzedawanych (świadczonych) na warunkach kredytu ratalnego oraz zasady i warunki sprzedaży (świadczenia) artykułów i usług objętych tą listą.

2. Zasady i warunki ratalnej sprzedaży środków i narzędzi produkcji rolnej oraz ich listę ustala Minister Handlu Wewnętrznego i Usług na wniosek Prezesa Zarządu Głównego Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 3. Minister Finansów ustala zasady i warunki udzielania przez PKO i SOP kredytu dla ludności na zakup ratalny w jednostkach gospodarki społecznej i na opłacanie należności za usługi świadczone przez te jednostki oraz sposób zabezpieczania i warunki spłaty tego kredytu.

§ 4. 1. Kredyt ratalny oprocentowany jest w wysokości do 7,8% w stosunku rocznym, zależnie od okresu spłaty tego kredytu, z tym że oprocentowanie za cały

okres spłaty jest pobierane w formie ryczałtu, płatnego jednorazowo z góry i obliczonego od kwoty udzielonego kredytu, przy zastosowaniu następujących stawek:

Okres spłaty kredytu (w miesiącach)	Wysokość stawki ryczałtu od kwoty kredytu
do 6	2%
7 do 9	3%
10 do 12	4%
13 do 18	6%
19 do 24	8%
25 do 30	10%
31 do 36	12%

2. Stawka ryczałtu od kredytu udzielonego inwalidom na zakup wózków inwalidzkich i samochodów osobowych na podstawie przydziału pojazdu przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej lub wydział zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wynosi 2,5% od kwoty kredytu bez względu na okres jego spłaty.

3. Kwota ryczałtu nie może wynosić mniej niż 50 zł niezależnie od kwoty kredytu i okresu jego spłaty.

4. Ryczałt jest pobierany i odprowadzany do PKO (SOP) przez jednostkę dokonującą sprzedaży lub świadcząca usługi.

5. W razie całkowitej spłaty kredytu w okresie, do którego ma zastosowanie stawka ryczałtu niższa od stawki, według której ryczałt pobrano, PKO (SOP) udziela kredytobiorcy bonifikaty w wysokości różnicy między ryczałtem pobranym a ryczałtem wynikającym ze skrócenia okresu spłaty.

6. Od kredytu postawionego w stan natychmiastowej wymagalności PKO (SOP) pobiera dodatkowe odsetki za zwłokę w wysokości 4% w stosunku rocznym za czas do upływu umownego okresu spłaty całości kredytu. Po upływie tego okresu PKO (SOP) pobiera od nie spłaconej części kredytu odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym.

§ 5. Minister Finansów może zmieniać określone w § 4 ust. 1 stawki ryczałtu od kwoty kredytu ratalnego, przedłużać okresy spłaty tego kredytu oraz ustalać zasady konwersji nie spłaconego kredytu z kredytem zaciągniętym poprzednio przez tę samą osobę.

§ 6. Traci moc uchwała nr 286 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 września 1968 r. w sprawie sprzedaży dla ludności na warunkach kredytu ratalnego niektórych artykułów przemysłowych przez jednostki gospodarki społecznej, zmieniona uchwałą nr 197 Rady Ministrów z dnia 23 października 1969 r.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

226

UCHWAŁA Nr 210 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 sierpnia 1973 r.

w sprawie głównych księgowych i dyplomowanych biegłych księgowych oraz badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych państwowych jednostek organizacyjnych.

W celu pogłębienia dyscypliny gospodarczej i finansowej oraz usprawnienia systemu informacji ekonomicznej i rachunkowości w państwowych jednostkach organizacyjnych na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) oraz art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Rozdział 1

Główni księgowi.

§ 1. Przepisy uchwały normują zasady działania głównych księgowych następujących państwowych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „jednostkami”:

- 1) przedsiębiorstw oraz zakładów i innych samodzielnie bilansujących jednostek, działających według zasad rozrachunku gospodarczego;
- 2) zjednoczeń (jednostek równorzędnych);
- 3) jednostek zorganizowanych w formie spółek handlowych, w których Skarb Państwa lub przedsiębiorstwa państwowe mają udziały wynoszące ponad 50% kapitału zakładowego, oraz samodzielnie bilansujących oddziałów tych jednostek;
- 4) samodzielnie bilansujących jednostek i zakładów budżetowych.

§ 2. W Ministerstwie Finansów działa główny księgowy budżetu państwa, w ministerstwach (urzędach centralnych) działają główni księgowi budżetów resortów, a w organach finansowych prezydentów rad narodowych i urzędach gmin (miast i gmin) działają główni księgowi budżetów terenowych.

§ 3. 1. W jednostkach wymienionych w § 1 pkt 1—3 główny księgowy podlega bezpośrednio kierownikowi jednostki. Stanowisko głównego księgowego jest pod względem hierarchii służbowej i uposażenia równorzędne ze stanowiskiem zastępcy kierownika jednostki.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, mogą być zastosowane również w niektórych jednostkach i zakładach budżetowych, których rodzaje określają właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, główny księgowy jest powoływany i odwoływany przez kierownika jednostki nadrzędnej na wniosek kierownika jednostki. Kandydatura głównego księgowego powinna być zaopiniowana przez głównego księgowego jednostki nadrzędnej.

4. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) ustalać rodzaje podległych im i nadzorowanych przez nich jednostek, w których — ze względu na ich znaczenie dla gospodarki narodowej, rodzaj działalności oraz szczebel zarządzania — stanowiska głównych księgowych, zwalniane po dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, mogą być obsadzone wyłącznie pracownikami mającymi wyższe wykształcenie ekonomiczne lub prawnicze i tytuł dyplomowanego biegłego księgowego (§ 8).

5. Objęcie funkcji przez głównego księgowego następuje protokolarnie w obecności głównego księgowego jednostki nadrzędnej lub osoby przez niego upoważnionej, po zapoznaniu się ze stanem wykonania obowiązków ustępującego głównego księgowego.

§ 4. 1. Do obowiązków głównego księgowego należy:

- 1) zorganizowanie i doskonalenie systemu wewnętrznej informacji ekonomicznej jednostki, dostarczającego danych niezbędnych do planowania działalności oraz podejmowania prawidłowych decyzji gospodarczych, jak również do należytej kontroli i oceny wykonywania zadań gospodarczych;